

Fodor Gézáról

Prae.hu - általános művészeti portál 2008.10.14

Hiányozni fogsz, Géza!

Kivel fogom megbeszélni ezentúl, hogy tetszett a Katona József Színház legutóbbi előadása?

Ha erről beszélgettünk, észrevétlenül elhelyeztél egy-egy mondatot, amitől azonnal más megvilágításba került az egésznek az értelmezése. Kinek mondhatom el ezentúl, mit gondolok egy másik színházban, vagy az Operában töltött estéről?

A Múzeum körút a harmadik színhelye az Esztétika Tanszéken együtt töltött éveinknek.

Előtte a Szerb utcai szép, régi épület barna boltívei alatt, fehér falai között, a földszinten, kilátással a zöld növények ellepte udvarra, azelőtt a Pesti Barnabás utcai sötét, komor épület

1. emelt 7. számú szobájában találkoztunk. És még régebbi emlékek tolulnak fel bennem:

közös barátainktól tudom, hogy korábban a „Lukács-óvodába” jártál, a Lukács-tanítványok tanítványaitól kezdted tanulni az esztétikát, a zeneesztétikát, a filozófiát, és a drámaelemzést.

Mindezt el is mondtad nekem és a kamerának egy interjúban, amelyet egy amatőr portréfilm

része lett, és amelyet Almási Miklós 70. születésnapjára ajándékképpen készítettünk. És

ebben a portréfilmben látható utoljára barátunk, Balassa Péter. És azóta Zoltai Dénes is elment. A sors kegyetlen játéka, hogy őt kedden délben temettük, te pedig kedden este...

De beszéljünk vidámabb dolgokról! A Színházban rendszeresen közzétettél színháztörténeti dokumentumokat. Tanácsért fordultam hozzád a Meyerhold-dossziéval kapcsolatban.

Kiderült, hogy nemcsak a szigorúan klasszikus szerzők világában vagy otthon, hanem az orosz avantgárd bolondos, csúfondáros, sokkoló, „Épatez le bourgeois!” világában is.

Nemcsak Sztanyiszlavszkijt érted és szereted, hanem a biomechanikát is. És fölhívhatlak bármikor, például megkérdezhettem, melyik kiadóhoz vigyek egy kéziratot.

És az is előfordult, hogy bevittél a Katona József Színházba, amikor nem volt jegyem. És sokszor találkoztunk a Katonában vagy a Kamrában. És emlékszel, amikor Rómába jöttél a színházzal? Elmentünk együtt egy ottani előadást megnézni, és találkoztunk Alberto Scarponival, Lukács György olasz fordítójával, akivel természetesen azonnal megtaláltad a hangot, és németül beszélgettetek a színházról, a világról...

Géza, hiányozni fogsz.

Bárdos Judit

Prae.hu - általános művészeti portál 2008.10.14

Részlet a fent említett filmből:

Interjú Fodor Gézával

„Almási Miklósról”

Videofilm. Almási Miklós 70. születésnapjára.

Interjúk munkatársaival.

Szerkesztő-riporter: Bárdos Judit

Felvétel és utómunkák: Tóth Imre
2002.

Bárdos Judit: – Géza, úgy tudom, Miklóshoz fűződő személyes kapcsolatodról akarsz beszélni nekünk.

Fodor Géza: – Voltaképpen arról akarok beszélni, hogy nekem Almási Miklós döntötte el a pályámat, jóval azelőtt, hogy ismertük volna egymást, vagy hogy ő ezt tudta volna.

A gimnáziumban drámával és színházzal foglalkoztam. 1961-ben jelentkeztem az egyetem magyar-népművelés szakára, ahová előfelvételt nyertem, ami azt jelentette, hogy egy évig fizikai munkát kellett végeznem. Akkor én az Állami Könyvterjesztő Vállalat Könyvtárellátó osztályának a raktárában dolgoztam, segédmunkásként, és ott bukkantam rá Almási Miklós *A modern dráma útjain* című könyvére. Ez a könyv katartikus hatással volt rám. Ebből világosodott meg számomra az, hogy ami érdekel, azzal lehet filozofikus módon foglalkozni, gondolkodni, arról lehet filozofikusan beszélni.

Azután az egyetemen, amikor még nem volt esztétika szak, a népművelés szakról átmentem filozófia szakra és így jutottam el az esztétikához. Azóta is azzal foglalkozom, ami érdekel és amit szeretek és ezért Almási Miklósnak is nagy köszönettel tartozom.

